

Titus JUCOV

*Să preluăm de la
copii credința
în joc...*

Alina Mang: *Cum s-a născut, la Chișinău, ideea Galei Internaționale a Teatrelor de Păpuși "Licurici'55"?*

Titus Jucov (directorul festivalului): În primul rând, ea se datorează existenței păpușarilor și lumii lor aparte: plină de copii, și de basme. Cea dintâi ediție a avut loc cu cinci ani în urmă și iată că acum suntem la ediția a II-a a Galei. Noi o considerăm drept un *popas* la aniversarea noastră, căci "Licurici'55" înseamnă cincizeci și cinci de ani de când există acest teatru, aflat într-o continuă mișcare și

caracterizat de o frumoasă colaborare între generații. Pentru noi, pentru Teatrul "Licurici", ea reprezintă un bilanț al activității din timpul celor cinci ani, o dare de seamă față de colegii cu care colaborăm. Fie că ne-au invitat la festivalurile organizate de ei, cum ar fi teatrele din Galați și Botoșani, fie că există un schimb cultural continuu: noi am montat la Târgu-Mureș și ei au montat aici, la noi, același fiind și cazul teatrului din Arad, al celor din Hmelnițki și Simferopol (Ucraina) etc., suntem bucuroși să-i avem alături la această sărbătoare a noastră.

A.M.: *Ce ne puteți spune despre invitații dumneavoastră?*

T.J.: În acest an am avut o participare mai bogată. Au fost prezente trupe din șapte țări: Germania, Letonia, Rusia, Moldova, Turcia, Ucraina, România. Ne mândrim că a făcut parte din festival spectacolul tradițional de păpuși *karagöz* din Turcia, sau cel al Teatrului Laku Paka din Germania. Teatrul "Ognivo" din Moscova, condus de Stanislav Jeleskin, este unul dintre cele mai bune din Federația Rusă și a adus la această ediție un spectacol original (*Cățelul lunii*) cu decorul semnat de V. Mazuras, unul dintre scenografiile foarte cunoscute ai teatrului de păpuși. Apoi, teatrul din Simferopol (Ucraina) a prezentat un spectacol (*Măgarul și steaua*) de asemenea cu o scenografie deosebită a Irinei Uvarova. Alături de acestea au mai fost invitate trupele teatrelor din Hmelnițki (Ucraina), din Riga (Letonia) și cinci reprezentanți ai României: Arad (*Rătușca cea urâtă*), Botoșani (*Asmodée sau diavolul șchiop*), Brașov (*Povești trăsnite pe scări sucite*), Galați (*Gulliver în Țara Liliput*), Iași (*Păcală*). Eu consider că teatrul de păpuși din România este astăzi la un nivel profesionist, de la care învățăm, dar poate că și ei învață câte ceva de la noi.

A.M.: *A existat o selecție a spectacolelor incluse în program?*

T.J.: Sigur că da. Mai întâi au fost selectate teatrele care vor participa, iar apoi spectacolele, care, înainte de a fi invitate, au fost văzute de mine. Am luat acest lucru în serios pentru că vreau ca Gala să ne onoreze și pe noi, dar și pe spectatorii noștri. Ei trebuie să vadă, din teatrele cu care colaborăm, producțiile cele mai importante.

Ceea ce m-a interesat, în special, a fost să-i convingem pe spectatori și pe critici că mijloacele de expresie ale teatrului de păpuși sunt nemărginite... De aceea, s-au putut vedea la această Gală omul-mască, păpușa pe mână, pe tijă, spectacole tradiționale jucate la paravan, dar, mai ales, s-a insistat pe relația actor-păpușă. Caracteristica principală a acestui gen de teatru rămâne diversitatea, fie la nivelul imaginii, formei, sau al percepției.

A.M.: *Ce părere aveți despre teatrul de păpuși de astăzi?*

T.J.: Astăzi trebuie avut în vedere, atunci când se montează un spectacol, acea vârstă a copilăriei căreia i se adresează, căci copilăria are vârste diferite. Orice spectacol de teatru de păpuși trebuie să aibă un al doilea plan: în sală e prezent și copilul, dar și omul vârstnic, iar spectacolul trebuie să prezinte interes pentru amândoi. Dacă vorbim despre lucrul la montarea propriu-zisă, sunt trei elemente pe care aceasta se bazează: dramaturgia, componenta artistică și atmosfera sănătoasă de creație. Când unul lipsește, se exclude șansa unei reușite, iar fără atmosferă sănătoasă e imposibil de creat un spectacol. Aceasta este credința mea. Eu cred în noile tendințe ale teatrului de păpuși. Orice spectacol e o căutare de noi mijloace de expresie. Noi ducem mai departe arta Margaretei Niculescu (România), a lui Serghei Obrazțov (Rusia), a maestrului Roser (Germania), ne-am îmbogățit de la ei. Dar pentru a mai face un pas există o singură condiție: în fiecare spectacol să fie inventat ceva nou. Fără aceasta se pierde premisa unui teatru viu. Din cele aproape douăzeci de spectacole incluse în Gală, nu toate, dar câteva cred că au această premisă a noului.

A.M.: *Dacă ar fi să comparăm cele două ediții, cum vi se pare aceasta?*

T.J.: În primul rând, această a doua ediție are invitate teatre noi. În al doilea rând, consider că nivelul spectacolelor este mult mai ridicat, iar în al treilea rând, Teatrul "Licurici" – după o muncă de cinci ani – a prezentat la această ediție șase spectacole, selectate din cele montate în toată această perioadă. La patru dintre ele regia o semnez eu (*Papagalul pai, Prin poveste rostogol, Cu oalele sparte, Făt-Frumos din Lacrimă*); *Ascultă clopoțelul din inima mea* e în regia lui Valeri Volihovski, actualul președinte al Centrului Național UNIMA din Rusia și un spectacol de Boris Azarov: *Arlechino*. Toate aduc diversitate în estetica artei păpușărești, diversitate cu care mă mândresc.

A.M.: *Cu ce gânduri porniți spre viitor?*

T.J.: Să credem întotdeauna că va exista mâine. Să preluăm de la copii credința pe care o au în jocul lor; căci doar aceasta, alături de dorința de a trăi, îți dă puterea de a exista astăzi. Despre ediția următoare? Teatrele cu care colaborăm vor fi prezente și la "Licurici'60", dar cred că vom avea și alți invitați. La "Licurici" doresc să vină noi regizori, să cunoaștem activitatea altor teatre, să avem noi spectacole, cât mai originale. Eu cred în acest viitor...